בסוד שיח

מכון הפסנתרים

(ערב ר"ה תשס"א / איילון יעקב הורביץ זצ"ל)

כולם היו הולכים אליו אף פעם לא התאכזבו. היו כאלה שאפילו התאספו כל פעם מחדש לראות איך הוא מצליח. כמה פעמים גם ניסו לבלבל אותו ועשו המון רעש כדי לראות מה הוא שוזה באמת וכן, הוא הצליח. הוא היה מכוון פסנתרים בעיקרון (אולי כי פסנתר זה הכלי הכי מגניבי) אבל הוא היה מכוון את כל הכלים שאי פעם נוצרו. אפילו המציאו במיוחד כלי לנגינה באמצ עות לחלוחית העין וגם אותו הוא הצליח באמצ עצבות שזה אפילו קל יותר מפסנתר.

הוא תמיד אומר שזה עניין של שמיעה טובה וכשראה ניתנה לו מתנה (או מכלה) טובה משמים רשות באמת אמור להיות לכולם. אחרי שראיתי אותו עושה את זה לשתות ארבעים ותשע פעמים (אולי זה כבר נהפך לחי מישים) ואני לא מגזים, יש לי תרגשה שזו לא השמיעה אלא אינה רעך שעובר לנו בקצוות של השיער ובריוק ברגע הזה הוא עצר ואמר, "מכוון למעלה"! ונותן את הכלי לבעליו ושלך בפנים עצובות לביתו שער עכשיו גרמה שהיה בצורת פעמון ועכשיו נראה כמו סתם אינה סיר השוך. מאז שביליתי את הרעך הזה לא הפסקתי לחפש אותו, וכל שלא התייעצתי איתו לפני כל זה. אבל, בכל זאת, נראה לי שכל זה לא היה לשווא. אישה לא היית ן לא מביתי " קפצתי לתוהם, לפסנת הת רים, ללוע השמים, עשמתי במסלול נדירה של כל החיות, אפילו זמזמתי כמו מכונת כביסה והמיתי כמו מקרר. ודמתי אחרי הצליל שכל האלקטרונים בדחים מפנין, אך עדיין לא הגעתי למשב רשם וגם זה אולי בב סיס הקרקפת. אולי זה מה שנתן לי את האומץ להתקרב אליו, אל האיש ששמע את כל הצלילים שבעולם וכיוון אותם ולמפלה) ולשאול אותו, או יותר נכון לבקש ממנו שילמד אותי איך שומעים את הצליל או לפי מה שזה עים את מה שמרעיד אפילון קצוות של שיער שם למע לה. בהתחלה הוא לא הסכים ואמר שלא כדאי לי לדעת, אחר כך הוא אמר שאני בעיר מדי ולא מספיק מנוסה, אך אחרי שהראיתי לו את כל המראות שראיתי ודחה קסבים ומרחב נשמו על פניו גם יחר, נתרצה. מכאן ואילך הכל היה אחרת. הצבעים נתחדדו קשיות של קרקע נתרככה והצלילים...

אם לא הייתי מרגיש חזי את כל מה שאמר. לי הייתי בסדה צוחק לו בפנים. הכל שר, מנגן. אמר כל העולם כולו שבעה מסדי מיגון שהמרמונים בה הם זחדים ומס נה מזדימים אין לה סוף, אך כמובן שישנם כמה חלילים של מחסור בכלים או גרסאות שנויות של תווים ולפע מים אף עיבוד מעוות של חלק מהכלים, בעיקר מה שפר נע אף ניתן לתיקון, זה שהכלים לא מכוונים זה עם זה. לכן גם קצת עצוב, אמר ונתחייך. מה שהבי חשוב בזה האולי גם הבי קשה אבל בסוף עקרוני זה לא להבדיל אף אחד להתכוונן. זה צריך לבוא ממנו ודק אז זה יהיה מכ תן סוב ונכון. כך אמר לי ונרמה שראיתי רמעה בעינו (או שזו היתה עיני שלי) אך משום מה ראיתי ה שמחה. רעה היום כל פעם שאני מכוון את הכלים בבית השפחת, שפעם בשנה מצלצל באין סוף צלילים אני נזכר בקולו הבלתי ניתן לחיקוי ואומר בקול: "מכוון מנימה!"

שאול, ברכה ושלום.

"שמי מרטי דיוסט, הגר במושב נב ברמת הגולן.

לצערינו קרה אסון במשפחתנו והזדיל איילון יעקב הורביץ ז"ל נהג במהלך תרגיל ברמת הגולן וביומים אלה ימלאו "שלושים" למותו.

איילון למד בישיבה התיכונית בחיספין ואח"כ למד שלוש שנים בישיבה "לתורה מנחינוך" בירושלים בהנהג תו של הרב שמעון אזר.

כאשר איילון התגייס לגבעתי הוא שרת בפלח"ן גבעתי ואח"כ היה מ"כ של פלוגת סיוזנים בחס"ן.

בשבתות ראיתי את איילון עם עיניים עייפות, יושב בבית הכנסת ומנסה ללמוד תורה ונמרא, ברוח הישיבה בה למד. כאשר שאלתי אותו מה חסר לו בשבתות שותא נישאר"בבסיס" הוא מיד ענה "דבריהתורה של הרב שמ עון".

עוד באותו מוצאי שבת גמלה בליבי ההחלטה לבקש מהרב שמעון שישלח לי "אימייל" דברי תורה ואני אשלח לכל בוגרי הישיבה באשר הם.

וכך היה, המשימה הוגדרה ותוכנית יצאה אל הפועל. היום, ב"ה, כבר יצא לאור בשעטנ"ם גיליון מס' 20 בז ירבו.

איילון היה מאושר מהעלונים שקיבל ואני הייתי מאושר מהאושר שלו. אחרי מותו כמו שקודה תמיד, התגלו הנהגויות והמחוות של איילון ז"ל. הנה אחד הקטעים מתי עטו שהתפרסם באחד העלונים.

(בעלון מס' 20 מפעטה הרב שמעון אזר שליט"א את הנמשל ב"מכון הפסנתרים").

סגולת המקובל הנסתר

בעת שהותו ב"ישיבת השלום" ביום רביעי בשבוע שעבר, ביקש אחד הרבנים המשובים שיביאו לו ספר תהילים לצורך עיון בסדק מסויים. חזר השליח עם ספר תהילים שניתן במת נה לראש הישיבה, המקובל הרב רזר בצרי שליט"א, על־ידי הרב הגאון המקובל הקדוש מוהר"ר ששון מזרחי זצוק"ל.

פתח הרב את ספר התהילים והתפתע למצוא בו פתק בכתב ידו של הרה"ק ששון מזרחי זצוק"ל. ומכאן רשות הדיבור לרב עצמו:

א. הפתק נמצא בתוך ספר תהילים שהיה שייך להרב הגאון המקובל הקדוש מוהר"ר ששון מזרחי זצוק"ל ושמו חתום בכתב ידו על ספר התהילים. כמו כן הפתק הוא כולו בכתב ידו של הצדיק עצמו.

ב. הרב הנ"ל היה מגדולי הצדיקים הנסתרים בדור האחרון וגדולי הרופאים המפורסמים מאוד החשיבו אותו. במשך עשרות שנים הוא למד בחברותא עם הגאון הגדול מוהר"ר יאודה בזרקה זצוק"ל ראש ישיבת פורת יוסף, שהתייחס אל רבי ששון בהערצה עצומה כמו שראו באמנן קבוע כל התלמידים.

ג. קיום הדברים המרומזים בפתק הם עצה לברכה והצלחה כללית בכל העניינים והבאת שפע ברוחניות ובגשמיות. ויכול האדם לפרש בקשתו אחרי בירור הדברים האלו (ובוודאי שהי דבר הנ"ע דרך הצדיק הנ"ל כראוי לומר לפני זה לעילוי נשמת רבי ששון בן בנימין ציון).

ד. חשוב להקפיד מי שעושה הדברים דלקמן לכוין שהכל בלי נדר ואינו מקבל על עצמו לעשות את זה תמיד כדי שלא להיכשל ח"ו בעוון נדרים.

בפתק שתי סגולות כל אחת מהן בפני עצמה מועילה, ומקל וחומר אם עושה האדם את שתי הסגולות ביחד.

הסגולה הראשונה היא על ידי אמירת פרקי תהילים בכל יום משבעת ימי השבוע בסדר דלקמן (בפתק לא כתוב ציון המזמור אלא חלק מתחילת המזמור, וכאן בדי להקל על הדבר נכתב מספר הפרק). גם מי שלא אמר בחלק מהימים את הפר קים השייכים להם יכול לומר בימים אחרים וכן אפשר לומר רק ביום יחידי. אמנם ייתר טוב לומר כל ימי השבוע וכן אפשר לעשות זה שבוע יחידי ואפשר לעשות זה הרבה שבו עות.

וזה סדר הפרקים:

יום א': קכ"ב קכ"ג קכ"ד

יום ב': קכ"ה קכ"ו קכ"ז

יום ג': קכ"ח קכ"ט קל'

יום ד': קכ"ח קל"ט קל"ד

יום ה': קל"ם קל"ו קל"ב

יום ו': [illegible] קל"ב

בשבת: קל"ג קל"ד

הסגולה השניה היא כוונה באותיות. וביאור הדברים, שהנה כ"ב אותיות הא"ב יש להן שורשים רוחניים קדושים מאוד בעולמות העליונים ואם חס וחלילה אדם נכשל באיזה עבירה חדי בין התעצות הנרועות שנעשות על ידי העבירה הוא פגם בשורשים העליונים של האותיות באותו החלק השייך לנשמ תו של אותו אדם. ולפעמים מכוח זה נחסר מהשפע שהיה ראוי להיות לאדם. ויש עצה שיתפלל האדם בליבו או בפירוש בפיו להשם יתברך שיסלח לו על כל מה שחטא ושיתקן הק רוש ברוך הוא את הפגם שנעשה על ידי חטאיו בשורשים הע ליונים של האותיות. ובכל יום הכוונה היא בכללות האותיות ובפרט באותיות מסוימות.

וכך נוסח תפילה זו (בשבת עדיף להתפלל זה במחשבה בלבד):

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם שתסלח לי על כל הד ברים הרעים שליחה ותתקן כל מה שפגמתי ובכלל זה תתקן מה שפגמתי בשורשים העליונים של כ"ב אותיות הא"ב וכפ רט מה שפגמתי בשורשים העליונים של אותיות:

(ביום א') א' ב' וג'

(ביום ב') ד' ה' וז'

(ביום ג') ח' ט' וי'

(ביום ד') י' כ' ול'

(ביום ה') מ' נ' וס'

(ביום ו') ע' פ' וצ'

(בשבת) ק' ר' ש' ות'.

וכנגדל השתפכות הנפש והכוונה ואמירת הפעילים ותיקון פגם האותיות " כך הזיעות להן.

לזכות הרבים.

schiffs@013.net.il

עורכת המוסף: שולמית בלום